

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010680
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6716010680.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M. , v trestnej veci obžalovaného Z. J. a spol., stíhaných pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 5 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 7. júna 2022, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/97/2016 zo dňa 29.01.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/97/2016 zo dňa 29.01.2021 boli obžalovaní Z. J. a S. G. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokuratorky Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 1Pv 511/15/6611-44 zo dňa 19.12.2016 pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 5 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obžalovaný S. G. sa za účelom získania finančných prostriedkov pre seba dohodol s obžalovaným Z. J., že obžalovaný Z. J. uzavrie s peňažným ústavom zmluvu o úvere za účelom financovania predstieranej kúpy nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. XXX v katastrálnom území Y. E., okres L. nad E. (ďalej len ako „predmetná nehnuteľnosť“) obžalovaným Z. J. od výlučného vlastníka obžalovaného S. G. a preto obžalovaný S. G. po tom, ako sa osobne angažoval vo vybavovaní úveru pre obžalovaného Z. J., sám predložil obžalovanému Z. J. dňa XX.XX.XXXX v meste L., okres L. na parkovisku pred S. úradom L. na podpis zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru v rámci programu „E.“ číslo U XXXXXX-XX so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155 ohľadne poskytnutia úveru vo výške 153 788,50 € za účelom kúpy predmetnej nehnuteľnosti, ktorú obžalovaný Z. J. podpísal s vedomím, že splátky vo výške 1 140,70 € mesačne po dobu 204 mesiacov so začatím splácania dňom 20.05.2011 nebude splácať a zároveň obžalovaný S. G. dňa 28.03.2011 podpísal ako záložca so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s. ako záložným veriteľom zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti číslo Z 413564-11, na základe ktorej predmetná nehnuteľnosť zabezpečovala pohľadávku spoločnosti Všeobecná úverová banka, a. s. voči obžalovanému Z. J. vyplývajúcu zo zmluvy o úvere číslo 2 U XXXXXX-XX a následne iba z dôvodu povinného deklarovania účelu poskytnutia úveru spoločnosti Všeobecná úverová banka, a. s. dňa 29.03.2011 uzavreli obžalovaný S. G. ako predávajúci a obžalovaný Z. J. ako kupujúci kúpnu zmluvu o kúpe a predaji predmetnej nehnuteľnosti, pričom obžalovaný S. G. v skutočnosti nemal úmysel previesť vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti v zmysle tejto kúpnej zmluvy a následne v zmysle podpísaných zmlúv so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s. bola dňa 04.04.2011 pripísaná na účet obžalovaného S. G. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v spoločnosti UniCredit Bank Slovakia a.s. suma vo výške 38 362,79 € a na účet číslo XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX vedený v spoločnosti OTP Banka Slovensko a.s. bola prevedená suma vo výške 113 637,21 € na účely predčasného splatenia zostatku hypotekárneho úveru poskytnutého spoločnosťou OTP Banka Slovensko a.s. dňa 29.04.2008

obžalovanému S. G., pričom obžalovaný Z. J. neuhradil ani jednu splátku úveru, ale obžalovaný S. G. aj prostredníctvom tretích osôb zabezpečil v období rokov 2011 až 2013 úhradu 17-tich splátok v celkovej výške 20 631,40 €, pričom obžalovaný S. G. tak konal s vedomím, že už dňa 08.03.2011 v meste G. G. uzavrel ako predávajúci so spoločnosťou R&B FAKTORING, s. r. o. so sídlom Brezno, Štúrova 9, IČO: 45662649 ako kupujúcim kúpnu zmluvu týkajúcu sa predmetnej nehnuteľnosti, tiež podpísal návrh na vklad vlastníckeho práva v zmysle tejto zmluvy a dňa 03.08.2011 podpísal dodatok číslo 1 k tejto kúpnej zmluve, v dôsledku čoho bol vklad vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností v prospech spoločnosti R&B FAKTORING, s. r. o. povolený rozhodnutím vtedajšej Správy katastra L. nad E. dňa 03.08.2011 pod číslom vkladu V XXX/XX, z ktorého dôvodu bol rozhodnutím vtedajšej Správy katastra L. nad E. dňa 30.08.2011 pod číslom V XXX/XXXX návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech Z. J. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 29.03.2011 zamietnutý a teda obaja obžalovaní uviedli spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s. do omylu, čím obžalovaný S. G. získal prospech vo výške 113 637,21 € v podobe predčasného splatenia zostatku jeho hypotekárneho úveru poskytnutého mu spoločnosťou OTP Banka Slovensko a.s. a prospech vo výške 38 362,79 €, ktoré mu boli poukázané na jeho osobný účet a obaja obvinení tak spôsobili spoločnosti Všeobecná úverová banka, a. s. škodu v celkovej výške najmenej 174 611,98 €, ktorá je tvorená istinou vo výške 145 487,03 € a úrokmi vo výške najmenej 28 852,71 €,

pretože skutok nie je trestným činom.

Okresný súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pri posúdení hodnoty zálohu poskytnutého banke a výšku úveru poskytnutého bankou, nie je možné hovoriť o naplnení subjektívnej stránky trestného činu. Pri poskytnutí zabezpečenia v rozsahu hodnoty úveru nemožno hovoriť o úmyselnom protiprávnom konaní v záujme spôsobiť tretej strane akúkoľvek ujmu. Zároveň súd pri posúdení, či konanie obžalovaných napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu prihliadol aj na vzájomné práva a povinnosti subjektov súkromno-právneho vzťahu, v rámci ktorého mal byť trestný čin spáchaný, pričom možno konštatovať, že samotný poškodený podľa názoru súdu tiež netrval v adekvátnej miere na zodpovedajúcej ochrane svojich práv a majetkových záujmov, keď okrem zosplatnenia predmetného úveru ešte dňa 05.04.2012 nevyvinul žiadne úsilie na to, aby prípadne realizoval výkon záložného práva a tak uspokojil svoju pohľadávku. Preto súd nemohol rozhodnúť o vine obžalovaných a podľa § 285 písm. b) Tr. por. ich spod obžaloby oslobodil, pretože tento skutok nie je trestným činom.

Súčasne podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd odkázal poškodenú spoločnosť Všeobecnú úverovú banku, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podala odvolanie okresná prokurátorka, ktoré aj písomne zdôvodnila. Podstatou odvolania bolo jej tvrdenie, že obžaloba bola podaná z dôvodu, že obžalovaný Nosál po dohode s obžalovaným G. už v čase podpisu zmluvy nespĺnil podmienku, že ako úverový dlžník, ktorého majetkové pomery sú predmetom skúmania banky, bude úver splácať. Obžaloba nikdy netvrdila, že by uvádzal banku do omylu v iných okolnostiach. V tejto súvislosti poukázala na to, že obžalovaný J. dokladoval svoje pomery z roku 2009 a nie z roku 2011, v ktorom mal svoj záväzok reálne splácať.

Pri hodnotení dôkazov sa prokurátorka nestotožnila so záverom súdu, že „ak aj obžalovaný J. prenechal splácanie úveru na obžalovaného G., tak tým primárne obaja nesledovali úmysel spôsobiť úverovému veriteľovi škodu“. V tomto smere obžaloba zabezpečila v dokazovaní celý raz dôkazov o opaku, či už vo vzťahu k úmyslu obžalovaného J., jeho vedomosti o finančných problémoch G. a možnosti splácania úveru.

Ďalej prokurátorka poukázala na vzťah obžalovaného G. a spoločnosti R & B Faktoring s.r.o., ako aj na rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad E. sp. zn. XXC/XXX/XXXX zo dňa 20.09.2017, právoplatným 07.11.2011, ktorým bol obžalovaný G. určený za jediného vlastníka zálohu.

V závere odvolania sa prokurátorka venovala problematike vzniku škody v prípade existencie záložného práva s poukazom na jej záverečnú reč. Súčasne ozrejnila rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo 81/2017, ktoré nie je podľa nej skutkovo porovnateľné s prejednávaným prípadom a ponúkla iný

právny názor, na ktorý súd nereflektoval správne vo vzťahu k judikátu R 93/2002, ktorého podstatný obsah ozrejmla.

V neposlednom rade prokurátorka poukázala na stanovenie hodnoty zálohu (nehnutelnosti), ktorú podľa nej súd zmätočne uviedol v zmysle znaleckého posudku v čase uzavretia zmluvy o úvere, táto bola určená na sumu 145.000,- Eur, pričom podľa prokurátorky efektívne skúmanie prichádzalo do úvahy v štádiu vyhlásenia splatnosti úveru, kedy bola hodnota nehnuteľnosti určená na sumu 125.000,- Eur. Z uvedeného dôvodu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný Z. J. sa prostredníctvom svojho obhajcu písomne vyjadril k odvolaniu okresnej prokurátorky. V podstate uviedol, že s odvolaním prokurátorky nesúhlasí a za vecne a právne správny považuje rozsudok prvostupňového súdu, ktorý stručne, výstižne a zrozumiteľne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich hodnotil. Rozhodnutie prvostupňového súdu má vnútornú logiku a je zároveň preskúmateľné. Vo vzťahu k bodu 1/ odvolania prokurátorky, ktorá naďalej trvala na tom, že obžalovaný Z. J. uviedol banku do omylu v otázke splnenia podmienok pre poskytnutie úveru a pre jeho riadne splácanie, obhajoba uviedla, že nie je zrejmé, z akých skutočností a dôkazov prokurátor pri formulovaní takéhoto záveru vychádzal, pretože predmetný záver nemá podklad skutočne v ničom. Obžalovaný Z. J. celkom zrejme splnil podmienky kladené bankou pre poskytnutie úveru a aj pre jeho riadne splácanie, podrobne a presvedčivo zdokumentoval svoje príjmy, ktorých úhrn za rok 2009 predstavoval 45.896,- Eur, z čoho základ dane predstavoval 18.179,- Eur. Obžaloba podrobila testu každý jeden údaj obsiahnutý v žiadosti o poskytnutie úveru, a to tak z hľadiska formy, ako aj obsahu, v tomto smere nebola zistená žiadna nezrovnalosť. V konečnom dôsledku aj banka opakovane potvrdila, že majetkové pomery obžalovaného Z. J. v rozhodnej dobe odôvodňovali poskytnutie žiadanej úveru. Obžalovanému J. teda úver bol poskytnutý po práve, výsledky vykonaného dokazovania pochybnosti v tomto smere vylučujú.

Prokurátorka v bode 2/ odvolania poukazovala na splácanie úveru obžalovaným S. G., pričom poukazovala ďalej na skutočnosti, z ktorých má vyplývať podvodný úmysel oboch obžalovaných. Obhajoba v tomto smere najprv upriamila pozornosť súdu na právny vzťah, ktorý v predmetnej veci považovala za problémový, a to vzťah obžalovaného S. G. a spoločnosti R&B Faktoring s.r.o., resp. o kúpnu zmluvu týchto osôb, ktorej uzavretie predchádzalo uzavretiu kúpnej zmluvy medzi obžalovaným J. a obžalovaným G.. Podanie návrhu na vklad v prospech spoločnosti R&B Faktoring s.r.o. totiž zmarilo naplnenie kúpnej zmluvy uzavretej medzi obžalovaným J. a obžalovaným G.. O kúpnej zmluve medzi obžalovaným G. a spoločnosťou R&B Faktoring s.r.o. nemal obžalovaný J. žiadnu vedomosť, pochybnosti v tomto smere nemal súd ani obžaloba. Existenciu predmetnej zmluvy zdôvodnili rozdielne obžalovaný G., podľa ktorého išlo o záloh, resp. o zabezpečenie pôžičky, k spísaniu návrhu na vklad mal byť donútený spoločnosťou R&B Faktoring s.r.o. cestou konateľa JUDr. Petra I., ktorý tvrdil, že išlo o bežný obchodný vzťah a reagovali na inzerovanú ponuku obžalovaného G.. Bez ohľadu na tvrdenia týchto osôb do omylu bol celkom zrejme uvedený obžalovaný Z. J., obžalovaný S. G. mu predal nehnuteľnosť, o predaji ktorej už v tom čase existovala kúpna zmluva. S prihliadnutím na uvedené sa ako legitímna javila žiadosť obžalovaného J., aby obžalovaný G. až do vyriešenia otázky vlastníctva, platil splátky úveru. Obhajoba teda odmieta, že obžalovaný J. a obžalovaný G. konali v zhode za účelom vylákania úveru od banky, ako to tvrdí prokurátor.

Konanie v zhode vylučuje okrem iného existenciu kúpnej zmluvy medzi obžalovaným G. a spoločnosťou R&B Faktoring, s.r.o. a zatajenie tejto zmluvy pred obžalovaným J..

Konanie v zhode za účelom vylákania úveru od banky, v úmysle spôsobiť banke škodu ďalej vylučuje aj zabezpečenie úveru. V obžalobe je síce konštatované, že sa obžalovaný J. mal podieľať na spôsobení škody Všeobecnej úverovej banke, a to vo výške istiny 145.487,- Eur a príslušenstva 28.852,- Eur, obžaloba však opomína, že splácanie tejto sumy bolo (aj v súčasnosti je) zabezpečené záložným právom zriadeným v prospech banky, pričom záloh bol v roku 2010 ohodnotený znalcom F. S. E. na sumu 199.000,- Eur, v tom istom roku pre účely banky v procese získavania úveru na sumu 179.000,- Eur a v poslednom rade v roku 2018 súdom ustanoveným znalcom na sumu 143.000,- Eur. Hodnota zálohu sa teda podľa jednotlivých posudkov buď rovnala istine úveru, resp. mohla pokryť aj príslušenstvo. Pokiaľ škoda v zmysle § 124 Tr. zák. predstavovala reálny úbytok na majetku, potom v tomto prípade o žiadnom úbytku hovoriť nemožno, a preto nemožno hovoriť ani o škode. Nie je možné

hovorí o škode poukajúc výlučne na zmluvu o úvere a ignorujúc súčasne uzatvorenú záložnú zmluvu, ktorou bol úver zabezpečený. Preto podľa obhajoby, berúc do úvahy hodnotu zálohu poskytnutého financujúcej banke a výšku úveru poskytnutého bankou, nemožno hovoriť ani o naplnení subjektívnej stránky trestného činu, teda o existencii úmyslu (v zodpovedajúcej forme). Pri poskytnutí zabezpečenia v rozsahu prevyšujúcom hodnotu úveru nemožno hovoriť o úmyselnom vylákaní úveru za účelom získania nenáležitého prospechu, je to vylúčené.

Prokurátorka v bode 3/ odvolania poukazuje na vzťah obžalovaného G. a spoločnosti R&B Faktoring, s.r.o., v predchádzajúcich odsekoch tento vzťah obhajoba označila za problémový, naďalej na tom zotrvala, pričom obhajobe neprináleží hodnotiť, či má byť predmetný vzťah interpretovaný v zmysle vyjadrenia obžalovaného G. alebo v zmysle vyjadrenia spoločnosti R&B Faktoring, s.r.o. Za spoľahlivého nepovažujú ani jedného.

Prokurátorka v bode 4/ odvolania kritizovala právne posúdenie veci prvostupňovým súdom v otázke škody. K tejto otázke sa obhajoba vyjadrila vyššie, právne závery prvostupňového súdu v otázke škody považuje za oveľa presvedčivejšie, ako právne závery obžaloby.

V závere vyjadrenia obhajoba uviedla, že obžalovaný J. sa kategoricky dištancuje od obžalovaného G.. Celé hlavné pojednávanie bolo o obžalovanom S. G. a o úkonoch, ktoré uskutočnil a ktoré sú aj z ich pohľadu ťažko obhájiteľné, ich zdôvodneniu nerozumieme. Z vyššie uvedených dôvodov požiadali odvolací súd, aby odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov ich odvolania, z toho dôvodu navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obhajkyňa obžalovaného J. sa na verejnom zasadnutí v plnom rozsahu pridrižala písomného stanoviska k odvolaniu prokurátorky a z toho dôvodu navrhla odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného G. sa na verejnom zasadnutí tak isto pridrižal doterajších prednesov pred prvostupňovým a odvolacím súdom, z toho dôvodu zastáva názor, že celá táto vec je vykonštruovaná obžalobou, preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokurátorky nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že krajský súd vo veci po prvýkrát rozhodol dňa 20.06.2019, kedy napadnutý rozsudok zrušil pre nepreskúmateľnosť a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

V odôvodnení druhého vyhláseného rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, najmä s obsahom výpovedí obžalovaných Z. J. a S. G., poškodeného, svedkov M. S., F. F. S., Z. K. I., Z. G. I., S. K., X. G., S. G. a ďalších svedkov, ako aj s listinnými dôkazmi (uvedenými na str. 23 až 25 napadnutého rozsudku), ktoré súd viedli k právnej úvahe, že obžalovaných spod obžaloby oslobodil.

V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení prvostupňového súdu, pretože tieto zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom

pojednávani. V tomto smere sa odvolací súd pri hodnotení dôkazov stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a obhajoby.

Pokiaľ ide o námietky prokurátorky ohľadom skúmania majetkových pomerov obžalovaného v inom období, že obžalovaný J. v čase podpisu zmluvy vedel o svojich finančných možnostiach a nechcel a ani nemohol úver splácať, odvolací súd vyhodnotil ako irelevantné, keďže tieto skutočnosti boli preskúmané v trestnom konaní a samotná banka potvrdila, že majetkové pomery obžalovaného J. odôvodňovali poskytnutie žiadaného úveru.

Vo vzťahu k tvrdeniam prokurátorky, že obaja obžalovaní konali v spolupáchateľstve, teda v zhode a ich úmysel mal smerovať k tomu, aby úver nebol splácaný, ani s týmto záverom odvolací súd nemohol súhlasiť. V tomto smere prvostupňový súd na str. 27 až 30 napadnutého rozsudku odôvodnil hodnotenie skutkového stavu, ktorý zistil na hlavnom pojednávaní. Rozhodne ani odvolací súd sa nestotožnil so záverom žaloby o konaní v zhode oboch obžalovaných, aby spôsobili predmetnej banke škodu. Takýto záver nebolo možné urobiť na základe výpovedi obžalovaného Z. J. a obžalovaného S. G., ani na podklade vykonaných listinných dôkazov, predovšetkým pokiaľ ide o kúpne zmluvy uzavreté medzi obžalovaným G. a spoločnosťou R&B Faktoring, s.r.o., kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi obžalovaným J. a obžalovaným G., ďalej podanie návrhu na vklad v prospech spoločnosti R&B Faktoring, s.r.o., ktorý zmaril naplnenie kúpnej zmluvy uzavretej medzi obžalovaným J. a G..

V tomto smere sa krajský súd jednoznačne stotožnil so závermi obhajoby uvedenými v stanovisku obžalovaného J. k odvolaniu prokurátorky (str. 2 až 3 jeho vyjadrenia).

Pokiaľ ide o hodnotenie vzťahu obžalovaného G. a spoločnosti R&B Faktoring, s.r.o. prokurátorkou, ani s týmto hodnotením sa krajský súd nemohol stotožniť, vzhľadom na samotnú výpoveď obžalovaného G., ktorú okresný súd správne vyhodnotil ako vierohodnú, keďže skutočnosti ním uvádzané zodpovedali záverom uvedeným v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12C/114/2016-92 zo dňa 20.09.2017, právoplatným 07.11.2017, ktorým súd určil, že obžalovaný G. je výlučným vlastníkom nehnuteľností uvedených na LV č. XXX v kat. území Y. E., okres L. nad E.. Tieto skutočnosti vyplynuli aj z výpovede svedkyne M. S.. Naproti tomu výpovede svedkov Z. K. I., Z. G. I., S. K., X. G., S. G. vykonané na hlavnom pojednávaní potom okresný súd správne vyhodnotil ako nevieryhodné tak, ako to odôvodnil na str. 29 napadnutého rozsudku.

V konečnom dôsledku sa odvolací súd nestotožnil ani s námietkou prokurátorky ohľadne problematiky vzniku škody v prípade existencie záložného práva. Okresný súd v napadnutom rozsudku na str. 30 až 31 dostatočne zdôvodnil, prečo v tomto prípade nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu úverového podvodu.

Obžalovaní v tomto prípade mali podľa obžaloby spoločnosti VÚB, a. s., spôsobiť škodu vo výške 174.611,98 Eur, a to vo výške istiny 145.487,- Eur a príslušenstva 28.852,- Eur. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že so závermi prvostupňového súdu, ako aj stanoviskom obhajoby vo vzťahu k možnému vzniku škody sa plne stotožnil, pričom je potrebné zdôrazniť, že hodnota nehnuteľnosti (teda aj predmetného zálohu) sa v súčasnosti neporovnateľne zvýšila. Preto banka, ak sa rozhodne realizovať záložné právo, vzhľadom na situáciu na trhu s nehnuteľnosťami v súčasnej dobe uspokojí svoju prípadnú pohľadávku.

Pokiaľ ide o tvrdenie prokurátorky o súdom zmätočnom uvádzaní hodnoty nehnuteľnosti (str. 4 odvolania prokurátorky), toto musí krajský súd hodnotiť ako neadekvátne, vzhľadom na vykonané dôkazy.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie okresnej prokurátorky zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.